

วิธีการวิเคราะห์

2.1 แนวความคิดที่ใช้

ในการวิเคราะห์ใช้แนวความคิดที่เสนอโดย Coull และ Mohammed [7] เมื่อโครงสร้างของอาคารสูงรับแรงกระทำด้านข้าง ที่อาจก่อให้เกิดแรงที่ผ่านศูนย์กลางของโครงสร้างและแรงบิด โดยการแทนที่แรงที่ผ่านศูนย์กลางของโครงสร้างและแรงบิด ที่กระทำต่อโครงสร้างของอาคารซึ่งอาจประกอบด้วย โครงข้อแข็ง และ ผนังต้านแรงเฉือน ด้วยแรงเฉื่อยกระทำที่จุดยอดสุดรวมกับแรงกระจายในรูปพหุนามอันดับต่าง ๆ หรือแรงบิดเฉื่อยกระทำที่จุดยอดสุดรวมกับแรงบิดกระจายในรูปพหุนามอันดับต่าง ๆ จากนั้นนำความสัมพันธ์ระหว่างแรงที่ผ่านศูนย์กลางของโครงสร้างกับระยะ เอนและแรงบิดกับมุมบิดของ โครงอาคารแต่ละตัวมารวมกัน อาศัยความสัมพันธ์ระหว่างแรงที่ผ่านศูนย์กลางของโครงสร้างที่ต้านทานโดย โครงสร้างทั้งหมด ต่อแรงกระทำภายนอกที่ผ่านศูนย์กลางของ โครงสร้าง และความสมดุลระหว่างแรงบิดที่ต้านทานโดย โครงอาคารทั้งหมดต่อแรงบิดที่กระทำภายนอก ซึ่งในที่สุดจะได้สมการแสดงความสมดุลของแรงที่ผ่านศูนย์กลางของโครงสร้างกับระยะ เอนและแรงบิดกับมุมบิดของ โครงสร้าง เมื่อคำนวณหาค่าระยะ เอนและมุมบิดของแต่ละ โครงสร้างได้ ก็สามารถที่จะหาแรงที่ผ่านศูนย์กลางของ โครงสร้างและแรงบิดของแต่ละ โครงอาคารได้

2.2 สมมติฐาน

พฤติกรรมภายใต้แรงกระทำด้านข้างของ โครงสร้าง ในงานวิจัยนี้อาศัยข้อสมมติฐานในการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

2.2.1 โครงอาคารใด ๆ ประกอบไปด้วยองค์อาคารที่มีวัสดุประเภทเดียวกัน และมีความสัมพันธ์ระหว่างความ คั้นกับความเค้นเป็น เส้นตรง

2.2.2 ภายใต้แรงกระทำด้านข้าง โครงสร้างมีพฤติกรรมในช่วงอีลาสติก

2.2.3 ระยะโค้งของอาคาร ระยะเอน และ มุมบิดของโครงสร้างมีค่าน้อยมาก เมื่อเทียบกับขนาดของโครงอาคาร

2.2.4 ระบบพื้นมีความแข็งแกร่ง (Rigidity) ในระนาบของระบบพื้นสูง

2.2.5 ความสามารถในการรับแรงบิดของโครงข้อแข็ง และผนังต้านแรงเฉือน มีค่าน้อยมากไม่นำมาพิจารณา

2.2.6 ฐานรากของอาคารเป็นแบบยึดแน่น

2.3 ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

โครงสร้างอาคารสูงทั่วไป อาจจะประกอบไปด้วยโครงข้อแข็งและผนังต้านแรงเฉือน (รูปที่ 2.1) จำนวนรวมกันเท่ากับ J โดยการสมมติว่าแผ่นพื้นทำหน้าที่เป็นแผ่นไดอะแฟรม (Diaphragm) ที่มีความแข็งแกร่งในระนาบตัวเองสูงมาก เมื่อโครงสร้างรับแรงกระทำด้านข้างจะมีการเคลื่อนที่ตามแนวราบ (รูปที่ 2.2) ที่ระดับใดๆ ขององค์อาคารตัวที่ j ที่ระยะ z_j จากจุดอ้างอิง ดังเช่นจุด O จะมีการเคลื่อนที่เท่ากับ $y_j + \theta_j \cdot z_j$ และมุมบิดเท่ากับ θ_j โดยที่ y_j เป็นค่าการเคลื่อนที่เทียบกับแกนอ้างอิงและ θ_j เป็นมุมบิดรอบแกนที่ระดับ x_j

เมื่อโครงสร้างรับแรงกระทำด้านข้างที่ระดับใดๆ แรงกระทำด้านข้างสามารถแยกได้เป็น 2 ชนิดคือ แรงที่ผ่านศูนย์กลางของโครงสร้าง (P_{L_j}) และแรงบิด (M_{T_j}) และโดยการสมมติให้องค์อาคารใดๆ มีการกระจายแรงซึ่งประกอบไปด้วยแรงเฉือนกระทำที่จุดยอดสุดร่วมกับแรงกระจายในรูปพหุนามอันดับต่างๆ รวมกัน (รูปที่ 2.3 และ 2.4)

สำหรับแรงกระทำที่ผ่านศูนย์กลางขององค์อาคารที่ j เขียนได้เป็น

$$P_j = P_{O_j} + \sum_{i=0}^m p_{ij} z^i \quad (1)$$

โดยที่ m = จำนวนเต็มใดๆ ที่แสดงค่าอันดับสูงสุดของพหุนาม ($m \leq 8$)
 $= N - 2$ โดยที่ N = จำนวนจุดอ้างอิง

P_{0j} = แรงเดี่ยวกกระทำที่จุดยอดสุด

p_{ij} = สัมประสิทธิ์คงที่ของแรงกระทำผ่านศูนย์กลางในรูปพหุนามอันดับต่างๆ

$$\xi = x/H$$

ในทำนองเดียวกัน แรงบิดที่ระดับใดๆ ขององค์อาคารตัวที่ j (t_j) ที่สามารถต้านทานแรงบิดได้ก็จะประกอบไปด้วย แรงบิดเดี่ยวกกระทำที่จุดยอดสุด ร่วมกับแรงบิดกระจายในรูปพหุนามอันดับต่างๆ รวมกัน เขียนได้เป็น

$$t_j = T_{0j} + \sum_{i=0}^m t_{ij} \xi^i \quad (2)$$

โดยที่ T_{0j} = แรงบิดเดี่ยวกกระทำที่จุดยอดสุด

t_{ij} = สัมประสิทธิ์คงที่ของแรงบิดพหุนามอันดับต่างๆ

กำหนดให้ Q_j = แรงเฉือนที่ระดับใดๆ ของโครงอาคารที่ j แสดงได้ว่า

$$Q_j = P_{0j} + \int_0^H \sum_{i=0}^m p_{ij} \xi^i dx \quad (3)$$

$$Q_j = P_{0j} + H \sum_{i=0}^m \frac{p_{ij} \xi^{i+1}}{i+1} \quad (4)$$

$$Q_j = P_{0j} + \sum_{i=0}^m s_i p_{ij} \quad (5)$$

กำหนดให้ T_j = แรงบิดที่ระดับใดๆ ขององค์อาคารตัวที่ j แสดงได้ว่า

$$T_j = T_{0j} + \sum_{i=0}^m s_i t_{ij} \quad (6)$$

โดยที่ $s_i = \frac{H \cdot \xi^{i+1}}{i+1}$

โดยอาศัยความสมดุลของแรงเฉือนและแรงบิดที่ต้านทาน โดยโครงสร้างกับแรงกระทำภายนอกที่ก่อให้เกิดแรงที่ผ่านศูนย์กลางและแรงบิด จะได้ว่า

$$W_L = Q_1 + Q_2 + \dots + Q_J \quad (7)$$

$$W_L = \sum_{j=1}^J Q_j \quad (8)$$

$$M_T = (Q_1 Z_1 + Q_2 Z_2 + \dots + Q_J Z_J) + (T_1 + T_2 + \dots + T_J) \quad (9)$$

$$M_T = \sum_{j=1}^J Q_j Z_j + \sum_{j=1}^J T_j \quad (10)$$

โดยที่ W_L = แรงที่ผ่านศูนย์กลางของโครงสร้างเนื่องจากแรงภายนอกที่ระดับใดๆ
 M_T = แรงบิดเนื่องจากแรงภายนอกที่ระดับใดๆ รอบจุดอ้างอิง

โดยการกำหนดให้องค์อาคารมีการเชื่อมกันด้วยจุดเชื่อม จำนวนเท่ากับ $m+2$ หรืออีกนัยหนึ่งอาจเรียกว่า ระดับอ้างอิง (Reference Level) ซึ่งจะต้องประกอบด้วยจุดเชื่อมที่จุดยอดสุด และจุดอื่นใดระหว่างโครงสร้าง จากความสัมพันธ์ระหว่างแรงกับการเคลื่อนที่ขององค์อาคารตัวที่ j สามารถเขียนในรูปเมตริกซ์ได้ว่า

$$\tilde{y}_j = \tilde{F}_j \tilde{P}_j \quad (11)$$

โดยที่ $\tilde{y}_j$ คือเวกเตอร์ (Vector) ของการเคลื่อนที่ที่ระดับอ้างอิงใดๆขององค์อาคารตัวที่ j

$\tilde{F}_j$ คือเฟล็กซิบิลิตีเมตริกซ์ (Flexibility) ของแรงที่ผ่านศูนย์กลางขององค์อาคารตัวที่ j

$\tilde{P}_j$ คือเวกเตอร์ของแรงกระทำที่จุดยอดสุด และแรงในรูปพหุนามอันดับต่างๆ

และจากความสมดุลตามแนวราบ อาจแสดงในรูปเมตริกซ์ได้ว่า

$$\tilde{Q}_j = \tilde{S} \cdot \tilde{P}_j \quad (12)$$

โดยที่ $\tilde{Q}_j$ คือเวกเตอร์ของแรงเฉือนที่ต้านทานโดยองค์อาคารตัวที่ j ที่ระดับอ้างอิงใดๆ
 $\tilde{S}$ คือเมตริกซ์คงที่

โดยสมมติฐานข้อที่ 4 ดังนั้นการเคลื่อนที่ที่ระดับอ้างอิงใดๆ ขององค์อาคารตัวที่ j
 แสดงได้ว่า

$$\tilde{y}_j = \tilde{y} + \tilde{\theta} \cdot z_j \quad (13)$$

และจากสมการ (11) และ (13) จะได้ว่า

$$\begin{aligned} \tilde{y} + \tilde{\theta} \cdot z_j &= \tilde{F}_j \tilde{P}_j \\ \tilde{P}_j &= \tilde{F}_j^{-1} (\tilde{y} + \tilde{\theta} \cdot z_j) \end{aligned} \quad (14)$$

และจากสมการ (8) แสดงในรูปเมตริกซ์ได้ว่า

$$\tilde{P}_L = \tilde{S} \sum_{j=1}^J \tilde{F}_j^{-1} (\tilde{y} + \tilde{\theta} \cdot z_j) \quad (15)$$

จากความสัมพันธ์ระหว่างแรงบิดกับการหมุนขององค์อาคารตัวที่ j สามารถเขียนได้ว่า

$$\tilde{\theta}_j = \tilde{F}'_j \tilde{T}_j \quad (16)$$

โดยที่ $\tilde{\theta}_j$ คือเวกเตอร์การหมุนที่ระดับอ้างอิงใดๆ ของโครงอาคารตัวที่ j

$\tilde{F}'_j$ คือเฟลกซ์IBILITEเมตริกซ์ของแรงบิดขององค์อาคารตัวที่ j

$\tilde{T}_j$ คือเวกเตอร์ของแรงบิดที่จุดยอดสุดและแรงบิด ในรูปพหุนามอันดับต่างๆ

และจากความสมดุลย์ของแรงบิด สมการ (6) อาจแสดงในรูปเมตริกซ์ได้ว่า

$$\tilde{M}_{T,j} = \tilde{\alpha} \cdot \tilde{T}_j \quad (17)$$

โดยที่ $\tilde{M}_{T,j}$ คือเวกเตอร์ของแรงบิดที่ระดับอ้างอิงใดๆ ในทำนองเดียวกันจากสมการ (10) , (12) และ (16) จะได้ว่า

$$\tilde{M}_T = \sum_{j=1}^J \tilde{\alpha} \left[\tilde{F}_j^{-1} (\tilde{y} + \tilde{\theta} \cdot z_j) \cdot z_j + (\tilde{F}_j')^{-1} \tilde{\theta} \right] \quad (18)$$

โดยกำหนดให้

$$\tilde{G}_1 = \sum_{j=1}^J \tilde{F}_j^{-1}$$

$$\tilde{G}_2 = \sum_{j=1}^J \tilde{F}_j^{-1} z_j$$

$$\tilde{G}_3 = \sum_{j=1}^J \left[\tilde{F}_j^{-1} z_j^2 + (\tilde{F}_j')^{-1} \right]$$

จากสมการ (15) และ (18) สามารถหาค่า $\tilde{y}$ และ $\tilde{\theta}$ ได้คือ

$$\tilde{y} = [\tilde{G}_2 - \tilde{G}_3 \tilde{G}_2^{-1} \tilde{G}_1]^{-1} [\tilde{M}_T - \tilde{G}_3 \tilde{G}_2^{-1} \tilde{W}_L] \quad (19)$$

$$\tilde{\theta} = [\tilde{G}_2 - \tilde{G}_1 \tilde{G}_2^{-1} \tilde{G}_3]^{-1} [\tilde{W}_L - \tilde{G}_1 \tilde{G}_2^{-1} \tilde{M}_T] \quad (20)$$

จากสมการที่ (19) และ (20) ทำให้สามารถทราบค่าการเคลื่อนที่และการบิดขององค์อาคารที่ทุกระดับอ้างอิงได้

สำหรับค่าการเคลื่อนที่ และการบิดขององค์อาคารที่ j หาได้จากความสัมพันธ์ดังกล่าวมาในตอนต้น ดังนั้นหากการกระจายแรงกระทำผ่านศูนย์กลางของโครงสร้างและแรงบิดขององค์อาคารใดๆ ทุกระดับอ้างอิงได้โดยการแทนในสมการ (11) และ (16) จะได้ว่า

$$\tilde{P}_j = \tilde{F}_j^{-1} \tilde{y}_j \quad (21)$$

$$\tilde{T}_j = (\tilde{F}'_j)^{-1} \tilde{u}_j \quad (22)$$

ในกรณีโครงสร้างอาคารประกอบด้วย โครงอาคารหลายประเภทประกอบกันค่าที่ได้จากสมการ (21) และ (22) จะแสดงถึงสัดส่วนของการต้านทานแรงกระทำด้านข้าง ที่ก่อให้เกิดแรงกระทำผ่านศูนย์กลางของโครงสร้าง และแรงบิดของแต่ละโครงอาคาร จากนั้นจะสามารถหาแรงภายในโครงสร้างได้ โดยการคูณค่าเคลื่อนที่ที่หาได้ด้วยสติฟเนสของชิ้นส่วนแต่ละอัน

ถ้าโครงสร้างและแรงกระทำภายนอกมีความสมมาตร (symmetry) สมการที่ (19) อาจลดรูปได้เป็น

$$\tilde{y}_j = \tilde{G}_1^{-1} \tilde{P} \quad (23)$$

จากทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าหากสามารถหาค่า $\tilde{F}_j$ และ $\tilde{F}'_j$ ของโครงสร้างย่อยใดๆได้ เราก็จะสามารถหาค่าการกระจายของแรงผ่านศูนย์กลางและแรงบิดของโครงสร้างย่อยได้ ในงานวิจัยนี้จะใช้การวิเคราะห์โครงสร้างย่อยโดยวิธีสติฟเนสโดยตรง (direct stiffness) ในการหา $\tilde{F}_j$ ของโครงสร้างย่อยใดๆ โดยถือว่าโครงสร้างย่อยคือ โครงข้อแข็งที่ประกอบด้วยคาน เสา และไม่มีชิ้นส่วนเอียง โดยที่สติฟเนสของคานและเสาคิดผลของแรงเฉือนและแรงในแนวแกน และคิดผลของส่วนแข็งอันทันต์ที่ปลาย (Rigid end zone) ในคานด้วย